

v vsem, česar potrebuje, in čeravno mu je vse odperito, ga vendar nikdar nikoli ne pokrade; sicer pa se strežaj prav po domače véde proti svojemu gospodu; če ga ni domá, leži hlapec v njegovi postelji brez vsih ceremonij, in vživa vse, kar je oficirjevega, ker misli, da tako mora biti. In tudi naj višji oficir ne bo za tega voljo dal žalbesede hlapcu svojemu. Vsak oficir ima po več kónj in na sedlu černo usnjato blazino, ki mu je, ako je v službi ponoči za vajšnico. Kadar pa oficir stoji v versti armade, nosi vsak v polku pešcev majhno tobolko (tornister) na herbtu. Čas službe prostega rusovskega vojaka terpi 25 let.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Tersta. * Svitli nadvojvoda Joan so v sredo zapustili Terst in se v Gradec vrnili.

Iz Železnikov 12. junija. Letina obeta pri nas prav dobra biti, če nas Bog s kako nesrečo ne obiše, ker polje in travniki so tako lepi, da jih je veselje viditi. Tudi sadja bo mnogo po hribih; neki hribovec mi je pravil, da že zdavnej pri njih ni tako lepo sadje kazalo, kakor letos. Bog nas obvari le kake hude ure. Vreme je delj časa prav toplo in prijetno, pa saj dežja zdaj ravno od več ne potrebujemo, ker se pričinja čas košnje in tudi žito potrebuje okrepčivnih sončnih žarkov. Gorenske fužine so nek vse silno preobložene z naročili na železo, jeklo in žeblje, toraj se tudi zdaj ne manjka zasluzka. J. Levičnik.

Iz Ljubljane. Sedaj je gotovo, da bojo usmiljene sestre prevzele ljubljansko bolnišnico in sicer tako, da vse gospodarstvo bo njim izročeno. Vsako drugo kontrolstvo bo nek odpadlo; odpadli bojo nek tudi vradniki dosedanji, in tudi zdravnike si znajo voliti po svoji volji. Le to menda še ni določeno: ali se jim bo od vsacega bolnika na dan navadna tarifa plačevala, ali pa si bojo na podlagi večletnih skušinj načezno letno plačilo izgovorile. — V zboru muzealnega društva, ki je bil preteklo sredo, je bilo sklenjeno: 1. Vsaki mesec, in sicer prvo sredo vsacega mesca popoldne ob 5. uri bojo shodi tega društva; če pa je tisto sredo praznik, bo shod drugo sredo; — 2. zbirališče bo začasno v zgornji sôbi muzeuma; — 3. sleherni družbenik ima pravico, enega ali več poslušavcev sabo pripeljati; — 4. karkoli spada v obširno polje natoroznanstva, posebno z ozirom na domačo deželo, je predmet pomenkov, kateri se zamorejo v zboru ali iz pameti razlagati ali pa iz pisanja brati; — 5. kar kdo misli v takih shodih vediti dati, naj naznani ene dni poprej društvu, da se bo to pred zborom očitno po časopisih oklicalo; — 6. od izvoljenega odbora poterjeni spisi se bojo v posebnem časniku, ki ga bo muzealno društvo v nemškem jeziku izdajalo, natiskovali; če bo treba, se bo več tacih zvezkov na leto na svetlo dalo, naj manj pa in gotovo eden; — 7. družbeniki dobivajo muzealni časopis brez plačila.

Novičar iz raznih krajev.

V torek zvečer ob šestih se je po železnici podal presvitli cesar v Krakovo, kamor je v sredo došel, da bo ogledal v Galiciji razpostavljeno armado. 4 tedne nek Njih veličanstva ne bo nazaj. Rusovski car je poslal svojega general-adjutanta Grünwaldt-a v Krakovo, da naj v njegovem imenu pozdravi našega cesarja. — Da tisti fabrikantje in obertniki našega cesarstva, ki so svojega blaga kaj v pariško razstavo poslali, imajo v Parizu, kar dostojno razstavo in rabsodbo blaga zadeva, domače zastopnike, je ministerstvo odbor zvedenih mož izvolilo, ki bo čulo nad vsem tem. Iz našega cesarstva je 1700 fabrikantov, obertnikov in družih družtev poslalo blago v razstavo, iz Francozkega 10.000, iz Angležkega 2000, iz Pruskega 1300 itd. — Iz vojske v Krimu se je dalje zvedilo, da so zavezniki razun Kerča in Jenikala še Taganrog, Mariopolj in Eisk posedli in Rusom

mного magazinov sožgali. Bitva pred Sevastopoljem za terdnjavo Mamelon 7. dan t. m. je bila, kakor tudi knez Goršakov naznanja, silo kervava; on sam pravi, da rusovska armada šteje 2500 mertvih in ranjenih. General Pellissier piše od 11. t. m. sledeče: „mi se zdaj uterdujemo čedalje bolj na dobljenih vunanjih braniščih sevastopoljskih; spet druge baterije smo začeli napadati; 5. t. m. so Rusi zapustili Anapo in se vmaknili unkraj Kubana, kakor lord Raglan piše. Kakor je „Fdbl.“ zvedel, je vojska počivala 9., 10. in 11. t. m., da so mertve pokopali. Govorise, da so zavezniki s tem, kar so dosihmal si pridobili, to dosegli, da rusovska armada jih iz terdnjave sevastopoljske ne more več napadati, ampak da je omejena le na brambe svojo v terdnjavi; zavezniki zamorejo sedaj zunaj storiti, česar se jim potrebno zdí. — Minister Palmerston je v deržavnem zboru očitno rekel, da namen dunajskih konferencij je prav za prav le bil, avstrijsko vlado pripraviti, da bi se djansko vdeležila vojske zoper Ruse. — Govorise, pa ni gotovo, da naša vlada misli veliko vojakov začasno domú spustiti. Ta novica in pa gotovost, da se avstrijska vlada ne bo še spustila v vojsko, je znižala nadavk (ažio) srebra te dni na 24^o/. — V Rimu je neki hudodelnik 11. t. m. stregel ministru in kardinalu Antonelli-u po življenji ravno ko je iz Vatikana se na sprehod namenil, — pa k sreči se mu ni nič zgodilo. — 29. p. m. je bil spet potres v Brusii; 80.000 ljudi je zdaj tam brez podstrešja; da bi se mesto iznova zidalo, ni misliti. — V Parizu gostujejo zdaj župana (lordmajora) londonskega, ki je prišel razstavo ogledavat; sedaj visoko čislani mož je bil nekaj gravêr in si je z izdajo bakrorezov toliko prislužil, da ima nek na leto zdaj 1,200.000 frankov dohodkov (?). — Čudne dohodke si napravlja neka velika nemška srenja ob Rajnu: ona ima namreč tam neko gorico, s ktere je tako prijeten pogled krog in krog, da vedno dosti popotnih tje zahaja; tje pošilja ona vsaki dan enega srenjčana, da beračuje in milošnje prosi popotne; kar ta čez dan nabere, gré v srenjsko kaso. Da to beračenje dosti nese, se smé soditi iz tega, da svojega berača tje vozi.

Opazka.

„Danica“ je v poslednjem listu prinesla „pristavek zastran zamaknjenih gledé na 41. in 42. list Novic“. Na prijazni ta „pristavek“ gospoda K. Č. v „Danici“, (ktera, saj kar je nam znano, v 24. listu pervikrat ta sedanjosti že dolgo potrebni poduk temeljito in na vse strani razlaga), imamo le to odgovoriti, da ravno v „pristavku“ se (namreč gledé na Novično „pismice“) pogreša tisto staro šolsko pravilo: „qui bene distinguit, bene docet“, ali tukaj prav za prav: „qui bene distinguit, bene judicat“, ktero on „pismicu“ očituje. Mi rečemo to, kakor smo ravno rekli, le z ozirom onega „pristavka“ na Novično „pismice“, ktero si ni družega zamaknjenstva za predmet vzelo, kakor le natorno in braveem povedalo: kako se tako tudi nareja. To je očitno iz začetka tistega „pismica“, to je očitno iz celega „pismica“, ker je dosti tudi omikanih ljudi, ki nobenega zapopadka nimajo: da se nareja zamaknjenstvo. Edino to je bil namen tistega pismica in pa pretres tistih zamaknjenk, ki jih doživljamo v naših časih, zoper ktere so celó monakovski višji škof mesca aprila za potrebno spoznali, oklicati oestro grajo po celi škofii. Naš čas je bil edino stojišče, iz ktere ga je uno „pismo“ pisano; v našem času pa so se dosihmal primerjale le natorne zamaknjenstva; saj izmed vsih današnjih zamaknjenk (otročjih deklét) ne ena ni bila za čeznatorno od sv. cerkve spoznana, — od nobene niso bile znane tiste lastnosti čeznatornega zamaknjenstva, ktere „pristavek“ lepo popisuje, posebno kar skerbno skrivanje zadeva, in več jih je bilo (kakor častiti gosp. pisatelj „pristavka“ gotovo sam vé) v preteku poslednjih let celó v ječo obsojenih, ker se je goljufija odkrila. Ali zastran Juliane Weisskirchnerjeve ima sodniška komisija prav, ali pa gosp. dr. Brunner, kdo je to rabsodil? Vzroka dovolj pa so mogli današnje dni gotovo monakovski škof imeti, da so izustili tisto svarivno „Quousquetandem!“ Le to še tedaj: Besede „oboje je skoz in skoz napéno“ stojé v „pismicu“ za popisom natornega zamaknjenstva (magnetiziranja) (glej zadnjo versto na 167 str.), ki mu jih je pa „pristavek“ per errore loci na čelo prestavil. — Toliko le v razjasnjenje „pismica“ in „pristavka“, — pa brez zamere. Saj nam mora gotovo vsim le za resnico mar biti!